10/08/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ଯେପରି ବାବା ଅପକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର, ସୁଖଦାୟୀ ହୁଅ, ଏହି ଦେହକୁ ଭୁଲ"

ପ୍ରଶ୍ନ:- :- ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର:- :- ୧. ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବହୁତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ରହିବ । ୨. ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଦୁର୍ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ନାହିଁ । ୩. ସେମାନେ ବହୁତ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ହେବେ । ୪. ସେମାନଙ୍କର ଖୁସି କେବେହେଲେ ହଜିବ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଅପାର ଖୁସିରେ ରହିବେ । ୫. କେବେହେଲେ ମତଭେଦରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ୬. ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ହେବେ, ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୁଣ ହିଁ ଦେଖାଯିବ । ସେମାନେ ନିଜେ ଗୁଣବାନ୍ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣବାନ୍ କରିବେ । ୭. ସେମାନଙ୍କର ଏକ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ମନେପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ତୁମେ କେତେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଯେ ତୁମକୁ ଏପରି ପିତା ମିଳିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧିରୂପି ଝୁଲା ଭରିବାକୁ, ରୋଜଗାର କରିବାକୁ । ବାବା ତୁମ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେତେ ଉଚ୍ଚକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ କେବଳ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ତ କାହାକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡେନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ତ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଦୁହେଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛୁ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହି ସେହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ତ ରହୁଛି ନା । ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖୁଛି । ମୁଁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇ ଘୂରି ବୁଲୁଛି । ଯେପରିକି ମୁଁ ହିଁ ଏସବୁ କରୁଛି । ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛି । ଦେହ ସହିତ ସବୁକିଛି ଭୁଲିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ବାକି ବାବା ଓ ସନ୍ତାନ ଯେପରି ଏକ ହୋଇଯା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ଖୁବ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଯେପରି ବାବା ଅପକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପକାର କରିଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଫଲୋ ଫାଦର୍ କର, ସୁଖଦାୟୀ ହୁଅ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କେବେହେଲେ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା କର ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଏହି ଦେହକୁ ଭୁଲିଚାଲ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେପରି ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ମୃତ୍ୟୁର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା । ଯେପରି ଏହି ଦୁନିଆରୁ ମରିଗଲ । କୁହାଯାଏ - ଆପ୍ ମୁଏ ମର୍ ଗୟି ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତୁମ ପାଇଁ ସାରା ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ତୁମକୁ ଏଠାରେ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ମରିବାର ଅଛି, ଶରୀରର ଅଭିମାନ ଉଡ଼ାଇ ଦିଅ । ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଅଭ୍ୟାସ କରିଚାଲ । ସକାଳେ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ନିଜ ସହିତ ନିଜେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅ । ବହୁତ ଉମଙ୍ଗର ସହ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା! ବାସ୍ ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ କୋଳକୁ ଆସିଲି କି ଆସିଲି । ବାସ୍ ଜଣଙ୍କ ୟାଦ୍‌ରେ ଶରୀରର ଅନ୍ତ ହେଉ......ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଏକାନ୍ତ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି କରି ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଚମଡ଼ା ଚାଲିଯିବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ପୁରୁଣା ଶରୀର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବାର ଅଛି । ବାକି ପୁରୁଷାର୍ଥ ପାଇଁ ସଙ୍ଗମର କିଛି ସମୟ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ବାବା ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଆଉ କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଇ ଚାଲିବି, ତା'ପରେ ତୁମେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ ହୋଇଯିବ । ଏହା ପୁରୁଣା ଶରୀର, କିଛି ନା କିଛି କର୍ମଭୋଗ ଚାଲିଥିବ, ଏଥିରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସହଯୋଗର ଆଶା ରଖନାହିଁ । ଦେବାଳିଆ ହୋଇଗଲ, ରୋଗ ହେଲା - ବାବା କହିବେ ଏହା ତୁମର ହିସାବ କିତାବ । ହଁ, ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ତୁମର ଆୟୁ ବଢ଼ିବ । ନିଜେ ପରିଶ୍ରମ କର, କୃପା ମାଗ ନାହିଁ । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ ସେଥିରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି, ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଛି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା କାମ ହାସଲ କର । ଭକ୍ତି

ମାର୍ଗରେ ଗାଇଥାଆନ୍ତି ମୋତେ ପଲକରେ ଲୁଚାଇ ଦିଅ... ପ୍ରିୟ ଜିନିଷକୁ ନୟନ ପିତୁଲା, ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟ କହିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ବାବା ତ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି, ପରନ୍ତୁ ଗୁପ୍ତ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର ଯାହାକି ନ କହିବା ଭଲ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ତ ନିଜ ପଲକରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ପଲକ ଏହି ଆଖିର କଥା ନୁହେଁ, ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କଥା । ମୋଷ୍ଟ ବିଲଭେଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ପ୍ରିୟ ନିରାକାର ବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର, ସ୍ନେହର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ଅତି ପ୍ରିୟର ପିତାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ପିଲାମାନଙ୍କର କେତେ ନିଷ୍କାମ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ମିଠା ବାବା ଅଟନ୍ତି । କେତେ ନିରହଂକାରୀ ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସ୍ନେହର ସହିତ ସେବା କରିବା ଦରକାର । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜର ମତ ଚଳାଇଲେ ଭାଗ୍ୟରେ ଗାର ପଡ଼ିଯିବ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବହୁତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍, ପରନ୍ତୁ ଦେହ ଅଭିମାନ ଆସିବା କାରଣରୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସେହି ସ୍ନେହ ରହି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କର ଅବଗୁଣ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି, ଅମୁକ ଏପରି, ସେ ଏଇୟା କରୁଛି... ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ଥିଲ କାହାର ଅବଗୁଣ ଦେଖୁ ନ ଥିଲ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଥିଲା, ଏବେ ପୁଣି ସେହି ଅବସ୍ଥା ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ କେତେ ମିଠା ଥିଲ ପୁନଃ ଏପରି ମିଠା, ସଦା ସୁଖଦାୟୀ ହୁଅ । ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସି ଦୁଃଖଦାୟୀ ହୋଇଗଲ, ତେଣୁ ତୁମର ଆତ୍ମିକ ଖୁସି ହଜିଗଲା । ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମକୁ ସତୋପ୍ରଧାନ କରି ସଦା ସୁଖଦାୟୀ କରିବାକୁ । ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ୍ କରିଚାଲିବ, ସେତେ ଅବଗୁଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ମତଭେଦ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଏହା ପକ୍କା ମନେ ରହୁ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ । ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇକୁ ଦେଖିଲେ ସର୍ବଦା ଗୁଣ ହିଁ ଦେଖାଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁଣବାନ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ଅବଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଗୁଣ ଧାରଣ କର । କେବେହେଲେ କାହାର ନିନ୍ଦା କରନାହିଁ । କାହା କାହା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଅବଗୁଣ ରହିଥାଏ ଯେ ନିଜେ ବି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ନିଜକୁ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ବୋଲି ଭାବି ଥାଆନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଅବଗୁଣ ଥିବା କାରଣରୁ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଓଲଟା ବାଣୀ ବାହାରିଯାଇଥାଏ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି କଥା ହୁଏ ନାହିଁ । ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ଆମେ କେତେ ମିଠା ହୋଇଛୁ? ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି? ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଏପରି ସ୍ନେହ ରହୁ ଯେ ଯେପରି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପୁରା ଯୋଡି ହୋଇ ରହିଥିବ । ବାବା ଆପଣ ଆମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରୁଛନ୍ତି, ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଅନ୍ତରରେ ବାବାଙ୍କର ମହିମା କରି ଖୁସୀରେ ଗଦ୍‌ଗଦ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆତ୍ମିକ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଖୁସି ପରି ଖୋରାକ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସହ ମିଶିବାର ମଧ୍ୟ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସଦା ଖୁସିରେ ରହିବାର ଭୋଜନ ମିଳିଯାଉଛି ଯାହାକି କାହାକୁ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ କେତେ ଚିନ୍ତା ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତା'ର ପ୍ରଭାବ ଶରୀର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପଡିଥାଏ । ତୁମକୁ କୌଣସି ଆଉ କଥାର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ଏହି ଖୁସିର ଭୋଜନ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଏହିପରି ଖୁସିରେ ବହୁତ ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ଖାତିରି ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଏହି ସମ୍ମାନ କରୁଛ । କାହାକୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା - ଏହା ଅତି ଖୁସି ବାସୀର କଥା । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗର ଉତ୍ତମ ବିଚିତ୍ର ଭୋଜନ ଅଟେ । ଏହି ଔଷଧି ଏକ ରୁହାନୀ ସର୍ଜନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମିଳୁଛି । ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀ ଭବ - ବାସ୍ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ହିଁ ଭୋଜନ । ଅତି ପ୍ରିୟତମ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି, ଏହା କ'ଣ କିଛି କମ୍ କଥା । ଏହି ଦୁଇଟି ବଚନ ହିଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହି ଦୁଇଟି ବଚନରେ ତୁମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ, ସର୍ବଦା ଧନବାନ୍ ହୋଇଯାଉଛ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ସ୍ମରଣ କରି କରି ହର୍ଷିତ ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର । ଈଶ୍□ରୀୟ ଛାତ୍ର ଜୀବନ ଅତି ଉତ୍ତମ - ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଗାୟନ ଅଟେ । ଯେତେ ହୋଇପାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଔଷଧି ପହଞ୍ଚାଅ, ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଉନ୍ନତି କର, ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଗମ୍ଭୀରତା, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ନିଜର ଜୀବନ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କର ।

ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମିଳୁଥିବା ଶ୍ରୀମତରେ କିଛି ଗଫଲତ କରନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ

ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ ନା । ବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ସହଜ - କେବଳ କୁହ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କିଛି ଖରାପ କର୍ମ କରନାହିଁ । ଦିନେ ତୁମର ଏହି ନୀରବତା ଶକ୍ତିର ଆବାଜ୍ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ଉନ୍ନତି ହୋଇଚାଲିବ । ତୁମର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଚାଲିବ । ସମସ୍ତେ ମାନିବେ ଏହି ସଂସ୍ଥା ଭଲ, ଭଲ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ଏହି ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ବଢ଼ିବ, ପ୍ରଜା ବଢି ଚାଲିବେ । ସେଣ୍ଟର୍ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଗଲା । ତୁମର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମଧ୍ୟ ଗାଁ ଗାଁ ରେ ହେବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ନୂଆ ନୂଆ ସେଣ୍ଟର୍ ଖୋଲି ଚାଲିବ, ଯେଉଁଠି ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆସି ନିଜ ଜୀବନ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରି ଗଢ଼ି ତୋଳିବେ । ତୁମକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ବିଚରା କାହାର ପାଦ କୁଆଡ଼େ ଖସି ନ ଯାଉ । ଯେତେ ଅଧିକ ସେଣ୍ଟର୍ ହେବ ସେତେ ଅଧିକ ଆତ୍ମା ଆସି ଜୀବଦାନ ପାଇବେ । ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ ସେତେ ତୁମକୁ ଡାକିବେ - ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବାର ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଅ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ବହୁତ ଚହଳ ପଡିଯିବ ଯେ ସେହି ଭଗବାନ୍ ଆସି ଆବୁ ପର୍ବତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଦେଖୁଛ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ଇଣ୍ଟର୍ନାସ୍ନାଲ୍ ରୋଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟା ରହିଛି । ଏବେ ଏହି ସବୁ ସମସ୍ୟା ସମାପ୍ତ ହେବ, ଏହାର ଚିନ୍ତା ତୁମକୁ କେବେ ବି କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ ଯେ ଏହାର ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହେବାର ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ହେଲାଣି, ଏଥିପ୍ରତି ମୋହ ରଖନାହିଁ, ଯଦି ମୋହ ଥିବ, ଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ ନ ଥିବ ତେବେ ଅପାର ଖୁସି ରହିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଥାହ ଜ୍ଞାନଧନର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳି ଚାଲିଛି, ତେଣୁ ଅପାର ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । ହୃଦୟ ଯେତେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ ସେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ କରିବ । ଯୋଗର ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ହୃଦୟ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗୀ ହେବାର ଏବଂ କରିବାର ସଉକ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଦେହରେ ମୋହ ଅଛି, ଦେହ ଅଭିମାନ ଆସୁଛି ତେବେ ବୁଝିଯାଅ ଆମର ଅବସ୍ଥା ଅପରିପକ୍□ ରହିଛି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ହୀରା ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତ-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବାଙ୍କ ପରି ନିରହଂକାରୀ ହୋଇ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା କରିବାର ଅଛି । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ନିଜ ମତରେ ଚାଲି ଭାଗ୍ୟରେ ଗାର ପକାଇବା ଅନୁଚିତ୍ ।

(୨) ସଙ୍ଗମରେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଖୁସିର ଯେଉଁ ଖୋରାକ ମିଳିଛି, ସେହି ଖୋରାକ ଖାଅ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ । ନିଜ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଗମ୍ଭୀରତା, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାରେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ୍ କରି ନିଜ ଜୀବନ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରି ଗଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ।

ବରଦାନ:- ଆସକ୍ତିକୁ ଅନାସକ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିସ୍□ରୂପ ହୁଅ ।

ଶକ୍ତିସ୍□ରୂପ ହେବା ପାଇଁ ଆସକ୍ତିକୁ ଅନାଶକ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ନିଜର ଦେହରେ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କୌଣସି ବି ପଦାର୍ଥରେ ଯଦି କେଉଁଠି ବି ଆସକ୍ତି ରହିଛି, ତେବେ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ଏବଂ ତୁମେ ଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଯଦି ଅନାସକ୍ତ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ମାୟାର ବିଘ୍ନଗୁଡିକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିପାରିବ । ତେବେ ବିଘ୍ନ ଆସିବା ସମୟରେ ଚିତ୍କାର କରିବା ବା ବିଚଳିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି ଶକ୍ତିରୂପକୁ ଧାରଣ କରିନେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦୟା, ନିଃସ୍□ାର୍ଥ ଏବଂ ନିର୍ମୋହ ହେବା ଉଚିତ୍, ସ୍□ାର୍ଥଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା - ଅପବିତ୍ରତାର ବୀଜକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍□ଚ୍ଛ ହୁଅ ।

ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟେ, ଏହି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ, ଅପବିତ୍ରତାର ସଂସ୍କାର ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ବା ସ୍□ରୂପ ଅଟେ । ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେ ଏହି ଅପବିତ୍ରତା ଏବଂ ବିସ୍ମୃତିର ସଂସ୍କାର । ଯାହାକି ମୋ'ର ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ର ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ଅଟେ, ସେଗୁଡିକୁ ଯଦି ମୋ'ର ବୋଲି ଭାବୁଛ, ତେବେ ମାୟାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛ ।

ମାତେଶ୍□ରୀ ଜୀ ଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ

“ଜୀବନର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସମୟ”

ଆମ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମୟରୁ ଏହି ଆଶା ଥିଲା ଯେ ଜୀବନରେ ସଦା ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମିଳୁ, ତେବେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଆଶା କେବେ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ, ସେହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ବି ଅନ୍ତ ସମୟ । ଏପରି କେବେ ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଏବେ ଛୋଟ, ଛୋଟ ହେଉ ବା ବଡ଼, ସୁଖ ତ ଦରକାର ନା, ପରନ୍ତୁ ଦୁଃଖ କେଉଁ ଜିନିଷରୁ ମିଳୁଛି, ତାହାର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଥମେ ଦରକାର । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ଯେ ଏହି ପାଞ୍ଚ ବିକାରରେ ଫସିବା କାରଣରୁ ଏହି ଯେଉଁ କର୍ମବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ତାକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ୟାଦର ଅଗ୍ନିରେ ଭସ୍ମ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ହିଁ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସହଜ ଉପାୟ । ଏହି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ୍ ବାବାଙ୍କୁ ଚାଲିବୁଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍□ାସରେ ୟାଦ୍ କର । ଏବେ ଏହି ଉପାୟ ବତାଇବାର ସହାୟତା ନିଜେ ପରମାତ୍ମା ଆସି କରୁଛନ୍ତି, ପରନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ କରିବାକୁ ହେବ । ପରମାତ୍ମା ତ ବାବା, ଟିଚର୍, ଗୁରୁ ରୂପରେ ଆସି ଆମକୁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହୋଇଯିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ପାଠପଢ଼ିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍□ାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ସୁଖର ପ୍ରାଲବ୍ଧ ମିଳିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପଦରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ପଦ ମିଳିବ । ଏବଂ ଗୁରୁ ରୂପରେ ପବିତ୍ର କରି ମୁକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ଏପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପୁରୁଣା ଖାତାର ହିସାବକୁ ସମାପ୍ତ କରି ନୂଆ ଜୀବନ ଗଢ଼ିବାର ଏହା ହିଁ ଉଚିତ୍ ସମୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ସେତେ ଶୁଦ୍ଧ ରେକର୍ଡ଼ ଭରିହେବ । ଯାହା ସାରା କଳ୍ପ ଚାଲିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ରୋଜଗାର ଉପରେ ସାରା କଳ୍ପ ନିର୍ଭର କରେ । ଦେଖ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ତୁମକୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ଆମକୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ଉନ୍ନତି କଳା ଆଧାରରେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ଭୋଗ କରିବୁ । ସେଠାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ପତନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବୁ, ଯଦି ଏହା ଜଣାଥା'ନ୍ତା ଯେ ସୁଖ ଭୋଗିବା ପରେ ପୁଣି ତଳସ୍ତରକୁ ଖସିବାର ଅଛି, ତେବେ ସେହି ଚିନ୍ତାରେ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ନିୟମ ରଚନା ହୋଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବଦା ଉତ୍ଥାନ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାରେ ଅଧା ସୁଖ ଅଧା ଦୁଃଖର ପାର୍ଟ ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଛି, ଯେଉଁ ରହସ୍ୟକୁ ଆମେ ଜାଣିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସୁଖର ସମୟ ଆସୁଛି, ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସୁଖ ନେବାକୁ ହେବ, ଏହା ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ବିଶେଷତା । ଆକ୍ଟର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନେତାର କାମ ହେଲା ନିଜ ଆକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନୟ କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷତାର ସହିତ ପାର୍ଟ କରିବା, ଯାହାଦ୍□ାରା କି ଦର୍ଶକମାନେ ହେୟର ହେୟର ଅର୍ଥାତ୍ ବାଃ ବାଃ କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ହିରୋ ହିରୋଇନ୍ର ପାର୍ଟ ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି, ଯାହାର ସ୍ମାରକୀ ଚିତ୍ରର ଗାୟନ ଓ ପୂଜନ କରାଯାଉଛି । ନିର୍ବିକାରୀ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହି କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ଅବସ୍ଥା ତିଆରି କରିବା, ଏହା ହିଁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା । ଏହି ବିଶେଷତାକୁ ଭୁଲିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଭାରତର ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଯାଇଛି, ଏବେ ପୁନଃ ଏହିପରି ଜୀବନ ରଚନା କରୁଥିବା ପରମାତ୍ମା ଆସିଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ହାତ

ଧରିଲେ ଜୀବନ ନୌକା ପାରି ହେବ । ଆଚ୍ଛା - ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।